

Det er nemlig Udeladelserne. Den tilsvarende Paragraf i den gamle Forretningsorden lyder saaledes: „Ethvert Medlem, som ønsker at deltage i Forhandlingen, skal forlange Ordet hos Formanden. Han taler staaende, fra sin Plads“, o. s. v., og han skal stedse henvende Talen til Formanden. „Ingen maa enten tiltale eller ved Navn anføre et andet Medlem. Intet Foredrag maa holdes ved Oplæsning af skrevne eller trykte Udarbejdelser“. Dette med, at man altid skal henvende sin Tale til Formanden, synes ikke at være meget praktisk, for der er aldrig nogen, som gør det, saa vidt jeg ved. Maaske skal det ikke sige andet, end at man ikke skal vende Ryggen til Formanden, naar man taler, men ellers taler man jo ud til Forsamlingen og retter ikke sin Henvendelse til Formanden. Derfor har vi foreslaaet, at dette skal gaa ud. Derimod har vi ladet blive staaende, at ingen maa enten tiltale eller ved Navn anføre et andet Medlem. Der har vi altsaa holdt os til den gamle Regel, som Folketinget til sidst efter svære Kampe besluttede sig til at blive staaende ved.

Saa lyder det sidste Punktum af denne Paragraf i den hidtil gældende Forretningsorden saaledes: „Intet Foredrag maa holdes ved Oplæsning af skrevne eller trykte Udarbejdelser“. Det har vi foreslaaet skal udgaa. Det er nemlig ogsaa noget, som ikke overholdes — ja, det overholdes, naar man vil citere et eller andet, saa har man den smukke Form: „Med den højtærede Formands Tilladelse skal jeg tillade mig at oplæse“, hvorefter man oplæser, uden at Formanden, saa vidt jeg ved, nogen Sinde har gjort Indsigelse derimod. Det forekommer mig, at der ikke er nogen Grund til at opretholde dette. Men saa er der Spørgsmaalet om at holde Foredrag efter skrevne eller trykte Udarbejdelser. Det er altsaa strengt taget forbudt, men det overholdes heller ikke; alle eller i hvert Fald de allerfleste Talere har i det mindste noget skrevet op, og der er Medlemmer, som nogenlunde nøjagtigt har opskrevet, hvad de vil sige, og væsentligt læser det op, og det synes jeg ikke man skulde forbyde. Jeg vil tro, at hvis det blev noget mere almindeligt, vilde man maaske spare nogle overflødige Ord og faa sagt lidt mere koncist, hvad man netop ønsker at sige. I alt Fald bør det staa frit for Medlemmerne, paa hvilken Maade de vil holde deres Foredrag. Jeg foreslaar derfor, at dette gaar ud.

En anden Bestemmelse, der er gaaet

ud, er den, at Formanden ikke deltager i Afstemningerne. Man maa jo træffe en Afgørelse af, hvorvidt Formanden skal have Stemmeret eller ikke, og af Hensyn til at faa det ens i begge Ting, som jeg synes, det maa være paa dette Punkt, foreslaar jeg altsaa ogsaa, at den Bestemmelse, som forbyder Formanden at deltage i Afstemningen, gaar ud; han maa saaledes, naar det ikke staa der, have samme Ret som andre Medlemmer til at deltage i Afstemningen.

Saa er der ikke noget før paa sidste Side. Der er for det første § 48, der indeholder Bestemmelser om Bureauchefens Løn; der har Folketinget de samme Tal, som staa i § 48, i sin § 46, men det har derefter tilføjet: „Dersom der desuden tillægges ham Embedsbolig, er han forpligtet til at tage Bopæl i denne.“ Da vi i Landstingets Udvalg saa paa denne Bestemmelse, syntes vi, den var temmelig ubetydelig, den indeholdt i Virkeligheden intet andet end, at *dersom* man tillægger Bureauchefen Embedsbolig, Fribolig naturligvis, skal han bo i den. Det er temmelig overflødigt, synes mig, at give Bureauchefen et saadant Paalæg, da det vil betyde et Par Tusinde Kroners Tillæg til hans Løn, og det vil han sikkert ikke modsætte sig. Derfor lod vi denne Bestemmelse gaa ud, ud fra den Betragtning, at naar det Spørgsmaal kommer op, om Bureauchefen skal have Fribolig, kan man, om man vil, med det samme paalægge ham at bo i den, hvis man finder det nødvendigt. Vi lod altsaa Bestemmelsen gaa ud, men jeg har bragt i Erfarening, at dette har givet Anledning til den Misforstaaelse, at man fra Landstingets Side ikke nærer den samme Velvillie overfor Bureauchefen, som man gør i Folketinget, idet man formodentlig gaar ud fra, at denne noget mærkelige Bestemmelse dog indeholder et Slags Tilsagn om, at der vil blive givet Fribolig til Bureauchefen. Denne Betragtning kan der jo være noget i, eftersom Folketinget i sit første Udkast til Forretningsorden udtrykkelig har bestemt, at Bureauchefen skulde have Embedsbolig. Naar dette ikke er sket, maa Grunden nærmest være den, at denne Embedsbolig var bestemt at skulle være paa Christiansborg, men at det saa viste sig, at der ikke blev Plads dertil, og derved er altsaa Spørgsmaalet blevet skudt ud. Jeg har tilladt mig at stille Ændringsforslag om at sætte disse to Linier ind for at have den Misforstaaelse, der ellers kunde være til Stede, og derved ud-